

Postanowienie z dnia 25 marca 1999 r.

III RN 159/98

Skarga do Naczelnego Sądu Administracyjnego jest wniesiona przez adwokata wówczas, gdy jest nie tylko przez niego sporządzona, ale i podpisana.

Przewodniczący: SSN Andrzej Wasilewski, Sędziowie SN: Jerzy Kwaśniewski, Andrzej Wróbel (sprawozdawca).

Sąd Najwyższy, z udziałem prokuratora Prokuratury Krajowej Waldemara Grudzieckiego, po rozpoznaniu w dniu 25 marca 1999 r. na rozprawie sprawy ze skargi Zdzisława M. na decyzję Izby Skarbowej w O. z dnia 5 lutego 1998 r. [...] w przedmiocie uchylenia decyzji Urzędu Skarbowego i przekazania jej do ponownego rozstrzygnięcia, na skutek rewizji nadzwyczajnej Ministra Sprawiedliwości od postanowienia Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 28 kwietnia 1998 r. [...]

p o s t a n o w i ł:

u c h y l i ć zaskarżone postanowienie.

U z a s a d n i e n i e

Naczelny Sąd Administracyjny w Warszawie postanowieniem z dnia 28 kwietnia 1998 r. [...] odrzucił skargę Zdzisława M. na decyzję Izby Skarbowej w O. z dnia 5 lutego 1998 r. [...]. W ocenie Sądu z przepisu § 7 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 3 października 1995 r. w sprawie wpisu od skarg na decyzje administracyjne oraz inne akty i czynności z zakresu administracji publicznej (Dz.U. Nr 117, poz. 563 ze zm.) wynika, że pisma wnoszone przez adwokata, o ile podlegają opłacie w wysokości stałej, powinny być opłacone bez wezwania przewodniczącego. Skoro zatem pełnomocnikiem skarżącego jest adwokat, a zgodnie z § 3 ust. 2 rozporządzenia wpis ma charakter wpisu stałego i wynosi 10 zł, to na podstawie art. 27 ust. 2 ustawy

z dnia 11maja 1995 r. o Naczelnym Sądzie Administracyjnym (Dz.U. Nr 74, poz. 368 ze zm.) należało odrzucić skargę.

Minister Sprawiedliwości zaskarżył powyższe postanowienie rewizją nadzwyczajną, w której zarzucił rażące naruszenie art. 27 ust. 2 ustawy o Naczelnym Sądzie Administracyjnym i art. 36 ust. 1 i 3 tej ustawy w związku z art. 17 ustawy z dnia 13 czerwca 1967 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U. Nr 24, poz. 110 ze zm.) i wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia. W ocenie Ministra Sprawiedliwości w sprawie jest niesporne, że skarga do Sądu została podpisana przez Zdzisława M. i dołączono do niej pełnomocnictwo z dnia 3 marca 1998 r., mocą którego skarżący ustanowił swoim pełnomocnikiem adwokata-radcę prawnego Jolantę S. Pełnomocnictwo dotyczyło sporządzenia skargi do Naczelnego Sądu Administracyjnego na decyzję Izby Skarbowej w O. z dnia 5 lutego 1998 r. i reprezentowania skarżącego przed tym Sądem; zakres udzielonego pełnomocnictwa został określony w umowie, którą dołączono do skargi. Zarządzeniem przewodniczącego wydziału z dnia 3 kwietnia 1998 r. pełnomocnik skarżącego został wezwany do uiszczenia wpisu od skargi w wysokości 10 zł, jednakże wezwanie w tej sprawie adresowane do pełnomocnika nie zostało doręczone.

W ocenie Ministra Sprawiedliwości sporządzenie skargi nie jest tożsame z jej wniesieniem. W sprawie niniejszej skarga została, zgodnie z udzielonym pełnomocnictwem, sporządzona przez pełnomocnika, jednakże skargę podpisał sam skarżący. Oznacza to, że skarga nie została wniesiona przez adwokata, co potwierdza wezwanie przez przewodniczącego wydziału do uiszczenia wpisu. Tymczasem Sąd stwierdził, że skargę wniósł adwokat, który według art. 15 i 17 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych wnosząc skargę powinien uiścić wpis.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Rewizja nadzwyczajna jest uzasadniona.

W rozpoznawanej sprawie skarga, zgodnie z udzielonym pełnomocnictwem, została sporządzona przez adwokata-radcę prawnego. Skargę podpisał jednak wyłącznie skarżący, co oznacza, że skarga nie została wniesiona przez adwokata-radcę prawnego. Sąd trafnie stwierdził, że zgodnie z § 3 ust. 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 3 października 1995 r. w sprawie wpisu od skarg na decyzje administracyjne oraz inne akty i czynności z zakresu administracji publicznej (Dz.U.

Nr 117, poz. 563 ze zm.) wpis ma charakter wpisu stałego, jednakże błędnie przyjął, że skarga została wniesiona przez adwokata. W związku z tym w niniejszej sprawie brak było podstaw prawnych do zastosowania przepisu art. 17 ustawy z dnia 13 czerwca 1967 r. o kosztach sądowych w sprawach w związku z art. 36 ustawy z dnia 11 maja 1995 r. o Naczelnym Sądzie Administracyjnym oraz § 7 zdanie drugie powyższego rozporządzenia. W sytuacji bowiem, gdy skarga nie została wniesiona przez adwokata-radcę prawnego przewodniczący wydziału był obowiązany wezwać skarżącego do uiszczenia wpisu po wniesieniu skargi, co uczynił zarządzeniem z dnia 3 kwietnia 1998 r. Odrzucenie zaś skargi przez Sąd z uzasadnieniem, że pisma wnoszone przez adwokata, o ile podlegają opłacie stałej, powinny być opłacane bez wezwania, rażąco narusza powołane wyżej przepisy prawa. Biorąc powyższe pod rozwagę Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.

=====